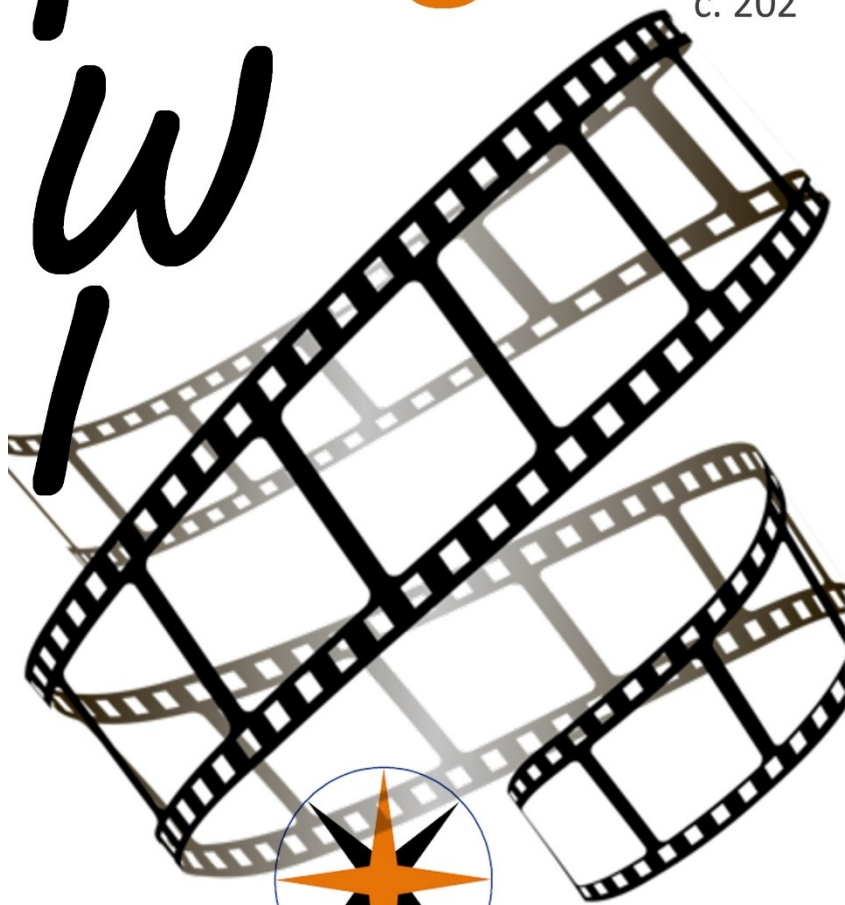

únor - březen 2024

K I W I magazín

č. 202

SLOVO ŘEDITELE

Vážení čtenáři,

jaro začalo tak o měsíc dříve a tím se i prodloužila doba kvetení. Pak školník s pomocí našich žáků „pročistil“ zeleň u spodního hřiště, žáci 7. ročníku pokáceli dvě houbou (padlí) napadené jabloně. Z bezpečnostních důvodů zmizel za školičkou ořešák a u parkoviště byl prosychající ořešák zmlazen. Náhradou žáci v hodinách pěstitelství vysadili nové stromky – ryngle, nektarinku, buk a zajímavý myrobalán, chitalpu a krásnoplodku.

V dubnu začneme osazovat na zahradu kládovou houpačku (z výtěžku na Jarmarku), připravovat novou pergolu u skleníku (s pomocí financí KPŠ) a dojde ke zprovoznění nové brány do školního dvora (z prostředků MČ Praha 4). Tato brána bude otevřena pouze mezi 7:30 a 8:15. Pak již nebude možný průchod školním pozemkem. Množily se případy vstupu bezdomovců, drogově závislých, pejskařů i osob, které si „odskočily“ od zastávky vykonat potřebu. Dojde tedy k vytvoření bezpečnějšího prostředí.

Díky UNICEF jsme za přijetí nových žáků z ciziny mohli koupit do dvou učeben nové stolky a židličky. Z výnosů doplňkové činnosti jsme vylepšili novým posezením horní chodbu ve staré budově. Blíží se instalace sklopných sedáků před učebny v nové budově, aby se žáci čekající na vyučování nemuseli válet po zemi.

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser – ředitel

REDAKCE

3. I – Eliška Posekaná; 3. J – Jakub Mikula; 4. G – Anna Pavcová;

5. D – Tadeáš Klíma; 6. A – Kloučková Marie a Sophie Vild;

8. T – Galíková Anežka; 8. U – Hájková Justýna a Klikarová Valerie;

9. O – Kristýna Bakosová

Korektura textů: Mgr. Daniela Kaudersová

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Mrkva (úprava fotek, formát textů a stran, tisk)

OBSAH TOHOTO ČÍSLA

SLOVO ŘEDITELE	2–3
REDAKCE	3
AKTUÁLNĚ – Cyklostezka, nebo chodník, Oko Země	5–6
ROZHOVOR – Jana Mejšnerová, Jaroslav Střeščík	7–9
ŠKOLNÍ AKCE – Klášter sv. Anežky České, Pedagogické muzeum aj.	9–17
KULTURA – Matějská pouť v Praze, anglická báseň	17–18
MEZI ŽÁKY – Karneval na Jižní, Simpsonovi a Apple Vision Pro aj.	19–24
CESTOVÁNÍ – Dubaj, místo několika nej	25–26
SPORT – Famfrpál, skialpinismus	27–29
ZÁBAVA – Vtipy o sportovcích, luštíme ve volném čase	29–31

AKTUÁLNĚ

Cyklostezka, nebo chodník?

Pokud se pohybujete po nových asfaltových cyklostezkách, nebo třeba ve městech a obcích, tak znáte tu značku s chodcem a cyklistou v modrém kolečku. Oficiální název je „Stezka pro chodce a cyklisty společná“ s kódem (C9a).

Jak potvrdila dopravní policie, tak je to jako cyklostezka, jen s informací, že zde mají chodit i chodci. Cyklostezka je cesta a po cestě chodí jednotlivci... VLEVO. Tato informace je i na internetu psaná někdy špatně a většinou jen popsána jako „Užít v daném směru“.

Příkazová značka - C9a

Značka je příkazová, takže stejně jako na cestě, i zde by se mohly rozdávat pokuty za chůzi jednotlivce po pravé straně, ale že by pochůzkáři kolemjdoucí chodce vychovávali, jsem neviděl. Chodíte tedy například na Roztyly po cyklostezce správně, tedy VLEVO?

Daniel Kaiser – text (obrázek: Internet)

Oko Země

Projekt Oko Země tvoří monitoring, s jehož pomocí vzniká mezinárodní vícejazyčný vzdělávací a motivační program Etika Země pro školy na pěti kontinentech. International Ranger Federation, asociace strážců přírody, tvoří další podpůrné pilíře fungování.

Součástí programu je odhalování ilegálních pytláckých a dřevorubeckých aktivit v chráněných územích, včetně školení strážců národních parků o využívání moderních technologií v odhalování zločinů v národních parcích.

Naše škola se taktéž finančně podílela na nákupu fotopastí, peníze byly získány z výtěžku z Jarmarku a stalo se tak na popud několika tříd nižšího stupně. Tento fakt dokazuje certifikát, který naše škola získala. Žáci osmého ročníku se v březnu mohli seznámit s aktivitami této neziskové organizace, a to formou zajímavých videoprojekcí spojených s přednáškou. Tuto aktivitu organizoval pan kolega J. Kube.

Tomáš Mrkva – text (certifikát: Oko Země)

ROZHOVOR

Jana Mejšnerová

1. Proč jste chtěla být učitelkou?

Má vášeň je četba knih, a tak jsem si jednoho dne řekla, že bych ráda předávala své znalosti bytostem kolem mě. S „učitelstvím“ mimo organizační kontext mám zkušenosti již od dob studií na střední škole, kdy jsem si dlouhodobě přivydělávala doučováním anglického jazyka.

2. Co ráda děláte ve volném čase?

Často se mi stává, že se rychle nadchnu, a tak zrovna dělám to, na co mám v tu danou chvíli chuť. Návštěvy divadel ale zvítězí téměř vždycky!

3. Co se vám líbí či naopak nelíbí na tomto povolání?

Na učitelství se mi líbí každodenní výzvy, které toto povolání přináší, a nelíbí se mi určitá svázanost daná legislativou.

4. Je něco, co vám na naší škole vadí?

O ničem zásadním nevím. Pokud by mi něco na naší škole vadilo, nemohla bych tu pracovat.

5. Jaká je vaše oblíbená barva?

Moje oblíbená barva je královsky modrá.

6. Co jste chtěla dělat, když jste byla malá?

Jééé, těch povolání bylo! Takže: hasička, veterinářka, učitelka, záchranářka...baví mě to všude tam, kde se něco děje.

Marie Kloučková, 6. A – text (foto: J. Mejšnerová)

Jaroslav Střeščík

1. Jaký sport je váš oblíbený?

Hrál jsem hokej od první třídy až jakoby do dospělosti. Pak jsem šel na vojnu a tam jsem ještě taky hrál hokej a po vojně už ne. Jinak mám rád turistiku a různé výlety.

2. Proč jste se rozhodl dělat učitele?

Mě vždycky práce s dětmi bavila. Jezdil jsem jako vedoucí na tábory, no a pak jsem prostě vystudoval pedagogickou školu. Učím pořád na prvním stupni a stále mě to baví.

3. Proč jste se rozhodl dělat učitele na naší škole?

Tak já už vlastně se školou Jižní dlouho spolupracuji. Chodili jsem dva moji synové. Byl jsem tady ve školské radě za rodiče a také se znám s panem ředitelem. Ta škola je mi blízká a sympatická. A hlavně jsem bydlel na Spořilově.

4. Když jste byl malý, jaký byl váš oblíbený předmět?

Měl jsem rád výtvarnou výchovu a taky jsem rád psal slohy.

5. Co rád děláte ve volném čase?

Tak já velice rád vyřezávám ze dřeva. Taky už v dospělém věku jsem se vyučil řezbářem v Dálkově. Takže vyřezávám z různých typů dřev. A hodně mě to baví.

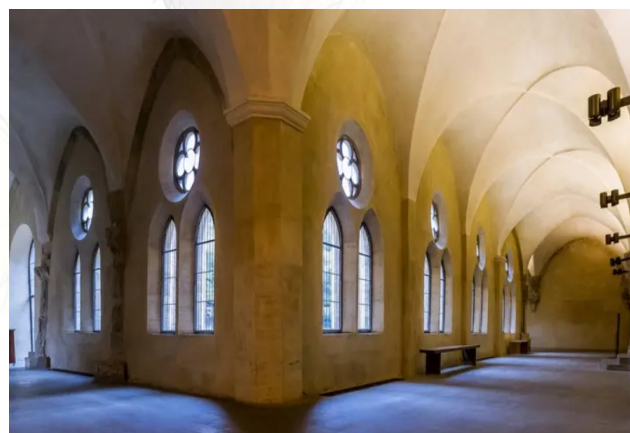
Sophie Vild, 6. A – text (foto: J. Střešík)

ŠKOLNÍ AKCE

Kláster sv. Anežky České/Anežský klášter

Koncem ledna, konkrétně 30. 1., jsme se byli se školou podívat v Anežském klášteře, který založila Anežka Přemyslovna, dcera Přemysla Otakara I., sestra Václava I. Přemysl Otakar I. a Václav I. byli čeští králové.

Anežský klášter se nachází u Vltavy. V klášteře jsme viděli obrazy, sochy a historické památky a hroby. Anežka měla dostatek peněz k výstavbě a sama v klášteře vyrůstala, klášter je postaven v gotickém stylu a je to jedna z nejstarších gotických staveb v Praze.

Nejvíce se mi v klášteře líbil velký prostor, vysoké stropy a podloubí.

Domnělá podobizna Anežky.

Antonín Matys, 4. G – text + foto

Přípravná třída v kostele sv. Anežky na Spořilově

První únorový den letošního roku přichystala paní Míša Tučková krásné překvapení pro předškoláky ze ZŠ Jižní. Vzala nás do kostela sv. Anežky, ve kterém byl ještě krásný starý betlém. Velice nás také pobavila figurka za drobný peníz děkujícího černouška.

V kostele jsme obdivovali úžasné nové varhany, o jejichž výrobě jsme si pak ve třídě pustili krátké video. Neuvěřitelný sponzoring pana Čížka zase uvedl v úžas nás dospělé. Se zájmem jsme si vyslechli vyprávění o svaté Anežce České. Také jsme si připomněli příběh Ježíše Krista.

Naprosto nejúžasnějším zážitkem pak byl výstup na kostelní věž. Počasí nám přálo, takže výhled byl opravdu do daleka. Většina z nás dohlédla na svůj dům, školu jsme viděli z pěkné výšky. Prohlédli jsme si hodinový stroj i věžní hodiny zezadu. Lidé, kteří chodili pod námi, vůbec nechápali, odkud zní náš smích a povyk. Paní Tučkové moc děkujeme!!!

Iva Brezinová – předškoláci (text + foto)

Pedagogické muzeum

Dne 7. 3. jsme se třídou byli v pedagogickém muzeu. Cestou tam i zpátky jsme viděli demonstrovat traktory. Muzeum mělo 3 místnosti a sklep. Nejdřív k nám přišla průvodkyně a chvíli jsme si povídali. Poté jsme si šli prohlédnout 1. místnost, ve které byla mapa Československa. V druhé místnosti bylo povídání o zvířatech. A nakonec jsme šli do poslední, 3. místnosti, kde nám paní průvodkyně dala do trojic pracovní listy. V pracovním listě bylo 7 úkolů.

Jako první jsme měli jít k mapě Československa a najít, co se před 100 lety pěstovalo nebo vyrábělo v Českých Budějovicích, Olomouci a v Mladé Boleslavi.

V druhém úkolu jsme si v místnosti se zvířaty měli vylosovat v krabíčce zvíře a přiřadit ho ke krajině na zdi.

Třetí úkol jsme měli také v místnosti se zvířaty. Měli jsme najít rybu jménem platýz a napsat, co je na ní zvláštního (zvláštního na ní bylo to, že měla nad sebou 2 oči).

Jako čtvrtý úkol jsme si měli vylosovat obrázek a přiřadit ho k světadílu na zdi.

V pátém a šestém úkolu jsme měli na stole najít tyto plodiny: bavlna, hřebíček, čaj, rýže, kakao, skořice, káva, cukrová třtina a přiřadit je ke skleničkám s jejich ukázkami.

Jako poslední úkol jsme měli podle své fantazie dokreslit souhvězdí, které jsme si mohli vybrat. Na výběr byl Zajíc (toho jsem si vybral já), Velká medvědice a Moucha. Kdo měl nakresleno, šel do sklepa, kde jsme posvícením baterkou na zeď zkontrolovali, zda jsme ho nakreslili správně. Zároveň jsme tam měli ještě za úkol vyhledat vetřelce (souhvězdí, které neexistuje).

Nakonec jsme si řekli správné odpovědi a stavěli si kopce ze speciálního písku, který se postupně zbarvoval podle toho, jak vysoký kopec se nám podařilo udělat.

Jakub Mikula, 3. J – text

Zajíci v divadle – a bylo to SKVĚLÉ!!!

Dne 12. 3. jsme byli na večerním představení skupiny **The Losers** v Branickém divadle. Představení v sobě spojuje nový cirkus a beatbox. Nový cirkus v tomto představení je skupina 2 žen a 5 mužů. Beatboxerem je jeden z našich nejlepších – Ondřej Havlík neboli Endru.

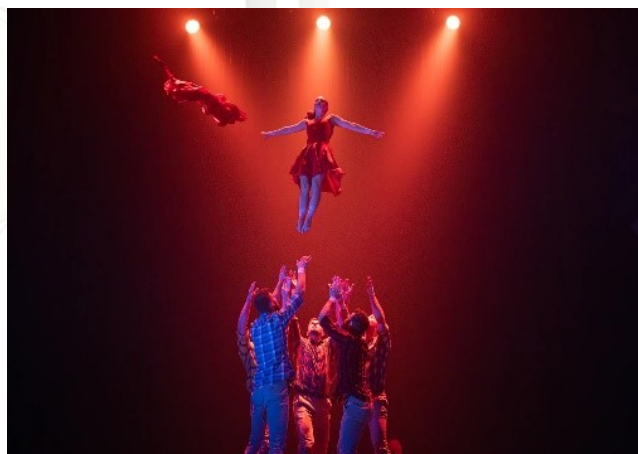
Představení začalo tak, že na jeviště přijde Endru převlečený za letušku letadla z Prahy do Barcelony. Vypadal hrozně vtipně. Od svého nástupu na jeviště „nezavřel pusou.“ Mluví, zpívá, mixuje hudbu a samozřejmě vydává svojí pusou zvuky, a to všechny – letadlo, telefonické rozhovory... A také zpívá. Vzal slavné písničky a přetvořil je do beatboxové podoby, která byla často lepší než samotný originál. Při jeho vystoupení nemohli někteří diváci ani dýchat, jak se smáli.

Pak „pustí“ letuška film – na scénu přicházejí tanečníci a akrobati. Ti s sebou vzájemně hází, skáčou, dělají salta. Ženská část souboru leze po pyramidách a létá vzduchem jako peříčko. Pánové zase předvádějí sportovce na olympiádě. Kromě neuvěřitelných fyzických výkonů je to i velmi vtipné. No a „letuška“ vše

neustále komentuje.

Všem se představení hodně líbilo. Mnozí nikdy nic podobného neviděli. Všem vám ho doporučujeme.

divadelní nadšenci ze 7. Z – text (foto: Internet)

Lucemburkové, husité a Fénixové v Praze

Se třídou Fénixů jsme vyrazili 7. března na prohlídku Univerzity Karlovy, kterou založil Karel IV. Poté jsme měli prohlídku Betlémské kaple, kde kázal Mistr Jan Hus, který na Univerzitě Karlově studoval, vyučoval a také ji vedl. Co všechno dalšího jsme ještě ten den viděli, si můžete přečíst, jak si to zapsali naši fénixoví studenti 😊.

Lenka Kabelová, Fénixové

7. března jsme neměli sraz ve škole – ale u hnoje. Ptáte se proč? Protože jsme šli do Karolina. Jo, a ještě do Betlémské kaple. Nasedli jsme do autobusu a jeli jsme. Když jsme dorazili do Karolina, měl jsem vykulené oči, jak to bylo krásné. Na recepci jsme chvíli počkali, než paní průvodkyně přijde. Prohlídka byla nádherná (jenom paní průvodkyni furt zvonil telefon). Po prohlídce (která byla kratší, než jsem si myslel) jsme šli do Betlémské kaple, kde na nás také čekala průvodkyně a byla trošku (trošku méně) stará. Ale bylo to hezké. Pak jsme šli do kostela Panny Marie Sněžné, který Karel IV.

nechal postavit. Bylo to obří a monumentální. Ještě jsme navštívili vedlejší zahradu. Navštívili jsme i Karlovo náměstí, kde vyhazovali ty proradné radní. A potom jsme šli do školy. Byl to nádherný výlet.

PS: Ještě se musím vrátit ke Karolinu. Viděli jsme sál, kde začínají a končí studium studenti Karlovy univerzity. Sál je veliký a honosný, se sochou Karla IV. Viděli jsme hábity, které nosí profesori, hodnostáři. Pod sochou Karla IV. sedí i pan prezident. Byl to pro mě velký zážitek. Možná, že se tam vrátím jako student. Jo, a skoro bych zapomněl napsat, že na nádvoří je socha Jana Husa.

Šimon Švec, Fénixové

Naše třída 4.F jela na výlet. Jeli jsme autobusem na zastávku Roztyly. Metro nás dovezlo na stanici Můstek, odkud jsme šli pěšky až do Karolina. Jako první jsme viděli velkou aulu, kde se odehrávají promoce. Potom nás zavedli do malé síně, ve které se připravují profesori. Pak nám ukázali další sály. Potom jsme šli pěšky do Betlémské kaple. Paní průvodkyně nám hodně vypravovala o Mistru Janu Husovi. Ukázala nám studnu, kde kdysi dávno byla voda. Říkala nám, že Mistr Jan Hus v Betlémské kapli i bydlel. Jeho byt jsme si potom prohlédli. Viděli jsme tam i zakládající glejt Univerzity Karlovy s pečetí Karla IV. Nakonec jsme si kupovali suvenýry.

PS: Karel IV. byl Lucemburk.

PS2: Na kázání Mistra Jana Husa chodila i královna Žofie Bavorská.

Artur Herasymchuk, Fénixové

Jaká byla návštěva redakce ČTK?

Dne 22. února jsme v rámci semináře mediální výchovy navštívili Českou tiskovou kancelář. Naší lektorkou byla bývalá zahraniční zpravodajka, nyní vedoucí Akademie ČTK, Martina Vašíčková.

Pro ty, kteří o ČTK ještě neslyšeli – jedná se o tiskovou kancelář, jejíž hlavní činností je správa webové infobanky, od které soukromá i veřejnoprávní média kupují informace. Například Česká televize platí za využití infobanky ČTK cca 1 milion Kč měsíčně. Při workshopu nám paní Vašíčková ukázala, jak taková infobanka funguje. Princip je, že každý redaktor má svoje téma, svůj přidělený obor. Z tohoto oboru sbírá informace (od zahraničních agentur, sám je na akci přítomen, sbírá informace z tiskových odborů úřadů či firem...) Ty následně zasílá editorovi, který danou informaci ověří a zkontroluje její formální správnost (stylistiku, pravopis...).

Dále je důležité vědět, že nikdo z redakce nesmí danou informaci či událost okomentovat (tj. vyjádřit jakýkoli svůj názor). Píše pouze základní fakta a nijak se k nim nevyjadřuje. Zajímavostí je, že zpráva se do infobanky dostává postupně ve třech verzích:

1. verze se nazývá headline, což je krátké informování o tom, co se událo. Přichází cca 5 min po prvních zprávách o dané události.
2. verze se nazývá flash, což už je obsáhlejší zpráva s více detaily a občas i s fotografií. Přichází 15-20 min po 1. verzi.
3. verze je samotná zpráva, která disponuje vším, čím by měla, tj. rozsáhlejším fotografickým materiálem či videi a původní základní informace jsou v této verzi již podrobně rozepsány (vč. případných citací zúčastněných). Přichází až po 45-60 min po 2. verzi.

Bylo zajímavé dozvědět se něco o tom, jak „se dělá zpráva“ a jak se informace dostávají do médií.

Beseda s Anetou Žabkovou

Aneta Žabková je moc milá ilustrátorka. Přišla k nám 28. února a při návštěvě nám říkala něco o své práci a ukazovala nám své obrázky. V současnosti ilustruje dětské knihy. Jednu hezkou ve třídě máme. Aneta Žabková vytvořila i filmy: Dobré jitro, pane Upíre a Nic nového pod sluncem. Já jsem bohužel žádnou knihu od ní nečetla, ale zkusím nějakou najít. Maluje moc krásně!

Evelína Humplíková, 3. I

Ve škole nás navštívila Aneta Žabková, která pracuje jako ilustrátorka knížek. Sbírá kousky dřev, které pak pomalovává jako zvířátka. Nejraději kreslí netopýry. Někdy podobu zvířete kreslí podle sebe, nebo se inspiroje podobou svých přátel.

Albert Novotný, 3. I

Fénixové na Rusalce u Dvořáka

V pondělí 11. března jsme šli do Muzea Antonína Dvořáka. Paní lektorka nám připravila program o opeře Rusalka. Rusalka je o tom, že se vodní víla Rusalka zamilovala do prince. Šla k čarodějnici, která řekla, aby Rusalka dala hlas čarodějnici, a že bude člověkem. Rusalka přijala dohodu s čarodějnici a čarodějnice k tomu řekla, že pokud se princ do Rusalky nezamiluje, promění se Rusalka v bludičku.

Rusalka byla u prince, ale ten se zajímal jen o kněžnu, která byla pyšná. Protože Rusalka nemohla mluvit, tak ji princ ignoroval a Rusalka se proměnila na bludičku.

Pepa Čížek, 4. F – text (foto: L. Kabelová)

KULTURA

Malware's end

Bad tech empire (tento název není nutný a může se změnit)
As malware sits in his tower
Freedom guardians seek to cut his power
That infects every device
With simply a shield and courage must the guardians suffice.

When the guardians enter the many halls
They are shocked to see an opposing force
A drone that seeks nothing more than destruction
The guardians must use a form of obstruction
A shield that hides their heartbeat
The drone, confused goes to retreat.

As they make their way through corridors
They stumble upon some humanoids
The guardians use a laser and hope it will suffice
The humanoids scatter not willing to be sacrificed.

Finally they reach the central chamber
Where malware orders those who succumbed to his power
Guardians use their final tool
A shield that can help with ending malware's control
They reach the terminal and before malware sees
The virus is disconnected and his plan starts to fall like leaves.

Jaromír Šmidrkal, 7. V – text básně

429. jubileum Matějské poutě

Od 24. února do 14. dubna můžete navštívit neznámější a nejnavštěvovanější pouť v Česku. Ano, řeč je o slavné Matějské pouti, která je první jarní poutí v Evropě a zároveň je oslavou svátku sv. Matěje. Původní poutě byly v okolí kostela v blízkosti Hanspaulky, ale prostranství bylo příliš malé, a tak se stánky a atrakce pomalu posouvaly. Dnes je tradičně pořádána v areálu pražského Výstaviště v Holešovicích, kde na vás čeká spousta

nových adrenalinových atrakcích, jako například EXTREEM (houpačka 70 m) nebo BUNGLE (katapult). Jsou zde i tradiční atrakce, jako řetězkové kolotoče,

střelnice, skákací hrady, ruské kolo a další desítky atrakcí. Jeden den je tradičně vyhrazen pro osoby s handicapem. Budou mít vstup zdarma na pouť a vybrané atrakce a též je pro ně připraven kulturní program u Křížíkovy fontány.

Anežka Galíková, 8. T – text + foto

Karneval na Jižní

Jako loni, předloni ... prostě mnoho let po sobě ... jsme i tento rok uspořádali celoškolský karneval. Měli jsme možnost užít si krásný den v neuvěřitelných maskách. Na prvním stupni byste nenašli skoro nikoho, kdo by neměl masku. Překvapením bylo i to, kolik druhostupňových dětí bylo ten den namaskovaných. A vrcholem překvapení bylo i to, že tento rok byl poprvé

v masce i pan ředitel. Všechny masky byly úžasné a bude skutečně těžké vybrat tu nej ... masku letošního karnevalu. Naštěstí jsme se do tělocvičny vešli a mohli jsme si užít i skvělou karnevalovou diskotéku. Díky všem za prima den.

Kabelová Lenka, 4. F

V pátek 23. 2. jsme šli do školy v maskách. Ptáte se proč? Byl totiž karneval. Hned, jak jsme přišli do školy, tak mě uhodily do očí krásné a různé kostýmy. Pak jsem šel do třídy a chvíli jsme si povídali o kostýmech a pak přišla

ta hodina. Šli jsme do malé tělocvičny. Všichni byli v kostýmech, a dokonce i pan ředitel byl v kostýmu. Pak jsme tancovali celou hodinu, ale bohužel i sranda jednou skončí. Potom jsme šli zpátky do třídy a učili jsme se. Ale i tak to byl perfektní den.

Šimon Švec, 4. F

Do školy jsme přišli v maskách. Pak jsme se učili a po nějaké době jsme všichni šli do tělocvičny, kde se pouštěly písničky. Někdo měl masku žraloka, někdo měl i mýtické masky. Jinak to bylo super.

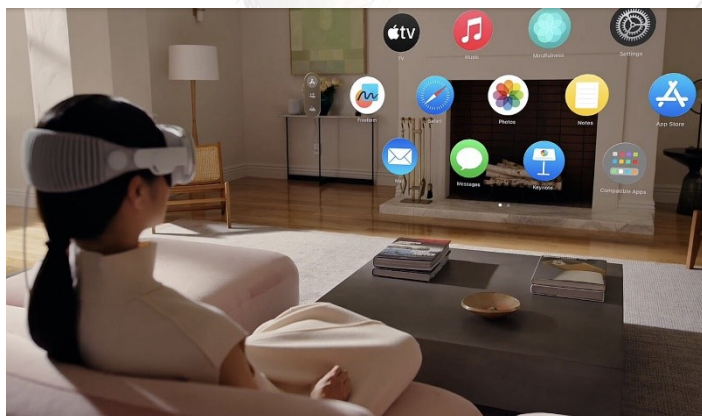
Viktor Kraisinger, 4. F

Nejprve jsme se učili a pak jsme se sešli v tělocvičně. Byly tam hezké masky. Já měl kostým Rubikovy kostky. Rubikova kostka byla vyrobená z papírové krabice. Krabice byla natřena barvami a polepena černou páskou. S výrobou kostky mi pomáhali rodiče. Rubikova kostka se líbila.

Pepa Čížek, 4. F

Simpsonovi a Apple Vision Pro

Simpsonovi nám opět předpověděli budoucnost. A to již v roce 2016 ve své 23. řadě, 2. dílu, kdy všichni obyvatelé Springfieldu začali nosit brýle s rozšířenou a virtuální realitou. Tyto brýle totiž vytvořila a na trh v tomto roce uvedla společnost Apple a své brýle pojmenovala Apple Vision Pro. Ale jak tyto brýle fungují a k čemu jsou dobré? Jelikož brýle kombinují technologie rozšířené reality a virtuální reality, umožňují uživateli, který si brýle nasadí, vidět nejen reálné okolí kolem sebe, ale také zobrazení všech možných funkcí jako má náš chytrý telefon. Například vyhledávání Google, Youtube, mapy a spoustu dalších aplikací a možností. Brýle by tedy měly za pomoci těchto rozšířených funkcí, které jsou přímo na „dotek,“ poskytnout uživateli ponořující se a interaktivní zážitek. Brýle jsou však určeny na domácí používání, kdy si můžete v klidu sednout a s brýlemi třeba pracovat. Přesto mnoho dosavadních uživatelů brýlí je zkusí nosit i ven, kdy se ale venkovní prostředí stává nebezpečné jak pro ně, tak i pro okolí. Brýle jsou dostupné prozatím jen ve Spojených státech amerických.

nosit i ven, kdy se ale venkovní prostředí stává nebezpečné jak pro ně, tak i pro okolí. Brýle jsou dostupné prozatím jen ve Spojených státech amerických.

Simpsonovi nám však budoucnost nepředpověděli poprvé a možná ani naposled. Předpověděli totiž také například příchod chytrých hodinek (již v roce 1995), pandemii (v roce 1993), vystoupení Lady Gagy (v roce 2012) a mnoho dalších. Tak schválně, co nám předpovědí příště?

SHARKiss ze šestky

Módní trendy nemusí určovat pouze dospělí, ale i žáci základní školy. Žákyně šestého ročníku uvádějí do školního prostředí nový trend v ležérní obuvi „SHARKiss“. Tyto pěnové pantofle jsou nejen pohodlné, ale zdůrazní i trend módního průmyslu BAGGY.

Největší oblibu zatím mají v šestém a devátém ročníku, ale snad se tento letní trend rozjede více s přibývajícými teplotami. Let's be SHARKiss!

Dušan Hubač (text + foto)

Jak Čutný potkal Brumlu

Pod tímto názvem by si málokdo představil příběh o kamarádství dvou zvířat - tučňáka a ledního medvěda. I když je každý jiný, přeci se stanou nejlepšími kamarády. Je to stejné jako u lidí, nezáleží na tom, jak kdo vypadá navenek. Důležité je, jací jsou uvnitř, co je spojuje v rámci vzájemných sympatií. Prvňáčci si divadlo užili, byli vtaženi do děje a doufáme, že si mnohé z toho zapamatují. Přejeme všem hodně kamarádů, kteří vám budou společníky, se kterými strávíte spousty zábavy ve vašem volném čase.

Divadelní představení se uskutečnilo u nás ve škole v sálku a zahráli nám ho herci Divadla Pod Kloboukem.

Marie Kadlecová za 1. ročníky ŠD (text + foto)

Svět očima školáka – slohová práce

V moderní době se zdá, že sociální sítě a elektronická zařízení jsou neodmyslitelnou součástí našeho života. Staly se takovým zrcadlem naší společnosti, kde se odráží naše touhy, obavy, smutky i radosti. Je nezbytné si uvědomit, že stejně jako každá jiná technologie, i sociální sítě mají své klady a zápory.

Na jedné straně nám sociální média poskytují prostor pro sdílení informací, myšlenek, názorů a rozvíjení naší osobnosti a zároveň slouží jako nástroj pro udržování kontaktu s přáteli a rodinou. Na druhé straně mohou být také místem, kde se šíří nenávist, pomluvy a útoky na jedince nebo skupiny. Mohou vyvolávat pocit samoty a strachu. Vidíme jen to, co ostatní chtějí, abychom viděli, štěstí a dokonalé životy. Pravá realita, např. to, že se špatně vyspali nebo nemají zrovna náladu, už nám bohužel uniká, a to je podstata toho, proč vzniká špatná energie a slepá závist. Proč ona se má tak dobře a já ne? Ve skutečnosti se ale třeba dotyčná osoba nemusí mít ani zdaleka tak dobře jako vy. Sociální sítě z vás dělají někoho úplně jiného. Musíte tam působit šťastně a někdy nemůžete dělat to, co vás baví, protože by to vypadalo v očích ostatních špatně. Iluze a přetvářka, i taková je stránka sociálních sítí, která se podle mě dotýká především mladých lidí. Vzhledem k tomu, že dnes máme přístup k internetu v podstatě nepřetržitě, mnoho teenagerů je vystavováno např. kyberšikaně, což může vést k depresím a v extrémních případech i k sebevraždám.

Je zřejmé, že sociální sítě a moderní technologie mají obrovský dopad na naši společnost a na způsob, jakým vnímáme sebe a svět kolem nás. Staly se takovou druhou realitou, kde mnoho lidí tráví většinu svého času a ochuzují se o opravdový kontakt s lidmi ze svého okolí. Tato „virtuální realita“ však často

zkresluje naše vnímání skutečného světa a může vést k pocitu nespokojenosti a frustrace. Je tedy na místě, abychom se naučili správně využívat sociální sítě a technologie, abychom minimalizovali jejich negativní dopady a nenechaly je, aby nám řídily naše životy. Je třeba je využívat s rozumem a s rozvahou a nevěřit všemu, co nám předkládají, protože často jsou to lži a klamy.

Valerie Klikarová, 8. U – text

FOOD art

„Jídlo jako lék“, „láska prochází žaludkem“ a nejenom tato rčení mají určitou spojitost s jídlem, s jídlem jako nástrojem umění.

Víte, že pokud máte jídlo na talíři krásně naaranžované, chuťové buňky se dají do pohybu a vše vám lépe chutná. Z jídla se dají vytvořit přímo umělecká díla. Je to pastva nejenom pro oči, ale i pro žaludek. Na kroužku ART-ík jsme si to vyzkoušeli v rámci přípravy studené kuchyně. Děti se na chvíli staly umělci v gastronomii. Můžete to sami posoudit z přiložených fotografií. Také jsme usoudili, že na rčení „hlad je nejlepší kuchař“, také něco je :-).

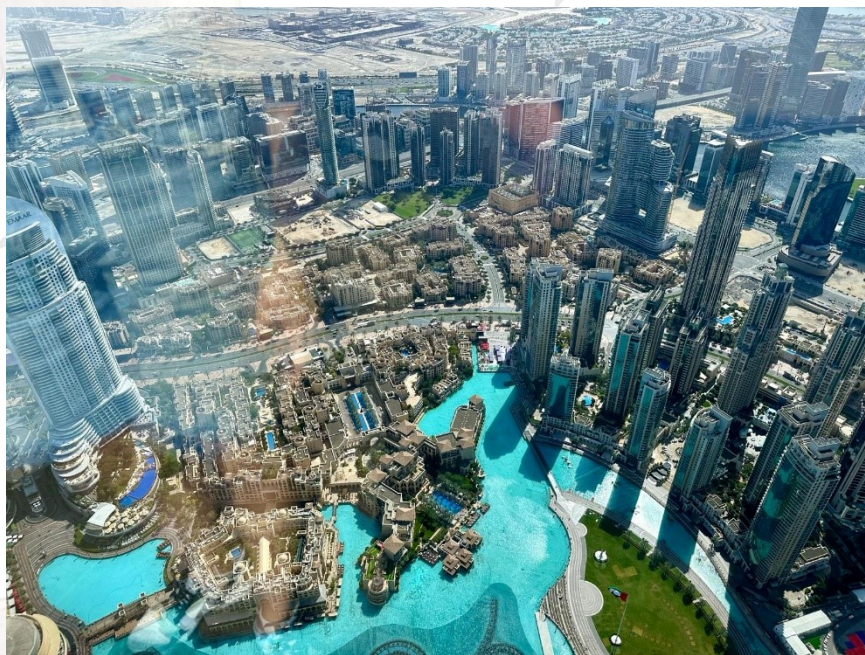
Marie Kadlecová ŠD – text + foto

CESTOVÁNÍ

Dubaj, místo několika nej

Dají se jarní prázdniny strávit jinak než na horách nebo v České republice? Ano dají. S mojí rodinou jsme se vydali do Dubaje, přesněji do emirátu 80 km od Dubaje jménem Ras al Khaimah.

Z pražského letiště Václava Havla to trvá 6 h na dubajské letiště Dubai International Airport. Počasí bylo fajn, určitě oproti zimě v Praze teplo, asi 23 stupňů. Měli jsme krásný hotel, jídlo tam bylo úžasné a pláž byla velká, čistá, a hlavně tam vždy bylo málo lidí.

Od neděle se počasí zlepšovalo a už bylo každý den slunečno a kolem 26 stupňů. Jen vždy po půl páté, když začalo zacházet slunce, ochladilo se a foukal vítr. Kolem času večere bylo většinou na dlouhé kalhoty. Naše skoro všechny dny byly dost podobné – pohoda na pláži a užívání si slunce a moře a už popsaného skvělého jídla, až na pondělí. To jsme podnikli jednodenní výlet přímo do Dubaje.

Cesta trvala něco přes hodinu, protože jsme si udělali zastávku u Dubai Frame – muzea s vyhlídkou ve tvaru rámu obrazu, a u Museum of Future, pak jsme dorazili k místu, kam jsem chtěla, což byl Burj Khalifa (Burdž Chalífa) – nejvyšší mrakodrap světa, postavený v letech 2004–2010 s výškou 828 m. Měli jsme koupené lístky až nahoru. Byli jsme tam cca 2 hodiny a pozorovali z výšky Dubaj. Poté jsme si šli dát oběd do Dubai mallu, ve kterém bylo dost těžké se vyznat. Se svými 1200 obchody a různými nej – vodopádová stěna, kluziště, ski Dubai, opravdu stojí za návštěvu.

Potom jsme šli na Wings of Mexiko, což je další symbol Dubaje. Prošli jsme se kolem fontány a viděli tak perfektně udržovanou část centra města a spoustu dalších mrakodrapů. Pak nás čekalo akvárium, které určitě doporučuji. Jako poslední věc jsme viděli svítící a zpívající fontánu. Víc už jsme nestihli, i tak to byl dlouhý den. Vám bych ještě doporučila Old Souk Dubai – tradiční trh ve staré části města Deire a vyhlídkovou věž View at the Palm – odtud je překrásný výhled na ostrov ve tvaru palmy. Dubaj nás všechny okouzila a teplo v zimě nás nadchlo!

Justýna Hájková, 8. U – text + foto

SPORT

Famfrpál

Famfrpál je sport z knih o Harrym Potterovi, létá se v něm na košťatech. Cílem hry je střílet do tří obručí na nepřítelově straně jedním míčem, jmenuje se camrál. Ve hře jsou čtyři míče, dva potloukové, camrál a zlatonka. Potlouk slouží k tomu, abyste ho odpalovali na protivníka palicemi. Potlouk nemá moc žádného využití a nestřílí se s ním do obruče, je jenom na otravování. Camrálem se střílí do tří velikých obručí, střelu může vyblokovat brankář. Dává za trefu do obruče střílejícímu týmu 10 bodů. Zlatonka je nejmenší míč ze všech čtyř míčů, když ji někdo chytí, tak jeho tým vyhrává a zápas končí, protože získává 150 bodů. Na její chycení je velmi malá šance, prokluzuje mezi prsty velice snadno.

V každém týmu je maximálně mezi 7 až 21 hráči, z toho může být na hřišti jen 7 hráčů. Každý hráč má jinou pozici například střelec, hraje pouze s camrálem a jeho cílem je střílet s ním do nepřátelských obručí. Poznáte ho tak, že má bílou čelenku. Každý tým se skládá ze 3 střelců, 2 odražečů, 1 brankáře a 1 chytače. Odražeči odrážejí potlouky svojí pálkou. Brankář brání obruče na své straně, poznáte ho většinou tak, že je skoro celý pokrytý chrániči, a nakonec chytač. Chytač má na práci jen jednu věc, a to je zlatonka, když ji chce chytit, většinou se mu to nepovede, ale když ji pořád pronásleduje, tak tu je nějaká šance a může ji chytit jako slavný Harry Potter.

Hřiště vypadá jako veliký ovál, je celé obklopené tribunami a věžemi. Na tribunách většinou sedí studenti a na věžích převážně profesori a ředitel.

Tadeáš Klíma, 5. D – text (foto: Internet)

Skialpinismus

Je to pohyb v horách jako turistika. Jen místo pohorek obouváme lyžařské boty a lyže.

JAK SE LIŠÍ VÝBAVA SKIALPINISTY A LYŽAŘE

BOTY

- Umožňuje pohodlnou chůzi a zároveň je tuhá při sjezdu.
- Menší tuhost je na úkor vyšší pohyblivosti kotníku.
- Výrazně větší rozsah pohybu v kloubu (až 60°).
- Přepínání režimu chůze – sjezd.
- Většina skialpinistických bot má méně přezek.
 - Snadno vyjímatelné vnitřní botičky.
 - Tvarovaná podešev z přílnavého materiálu.
 - Vyrobeny z lehčí plastů, které mají konstantní vlastnosti za různých teplot.

BATOH

- Bez batohu se na túře neobejdete. I na krátké akce potřebujete vždy lopatu, sondu, termosku..
- Kapsa na lopatu a sondu zrychluje přípravu záchranné akce.
- Musí bezvadně sedět na těle.
- Úprava batohu pro používání s vodním rezervoárem (camelback).

NOUZOVÉ VYBAVENÍ

- Máme s sebou na každé túře!
- Lavinový vyhledávací přístroj.
- Lavinová sonda.
- Sněhová lopata.
- Lékárnička a bivakovací vak.
- Umíme s tím správně a rychle zacházet!

VÁZÁNÍ

- Umožňuje kromě sjíždění i chůzi s volnou patou.
- Výrazně nižší hmotnost.
- Při stoupání pomáhá polohovatelná opěrka paty.
- Většina skialpinistických vázání je bezpečnostních.

LYŽE

- Lyže na túru se příliš neliší od sjezdařských.
- Musí být přizpůsobeny neupravenému, různorodému sněhu a fyzické náročnosti výstupu.
- Jsou měkčí, širší (od 75 mm pod vázáním) a výrazně lehčí.
- Na špičce a patce jsou upraveny pro bezvadné uchycení pásů.

HOLE

- Preferují se hole s nastavitelnou délkou.
- Dvoudílné nebo trojdílné, z lehkých materiálů (karbon).
- Větší sněhový talíř je nutností.
- Prodloužené madlo z mechovky.
- Poutka se požívají pouze výjimečně.

STOUPACÍ PÁSY

- Pásky, které se lepí na skluznici lyže, umožňují snadno stoupat do kopce.
- Při pohybu směrem vpřed mají pásky hladký povrch, který klouže po sněhu.
- Pokud by se ale chtěla lyže s pásem podklouznout dolů, zabrání tomu naježení povrchu pásu

© Michal Bulíčka, SkitourGuru.com

Navíc k tomu potřebujeme i speciální stoupací pásky. Ty se při výstupu lepí na skluznici. Lyže mají speciální vázání.

Co je to skialp?

Nalepit na lyže pásky a stoupat zasněženou krajinou. Pásky brání uklouznutí. Na běžkách by to byla velká dřina. Na pásech se nemusí spěchat. Stačí posouvat lyže krok – sun – krok a pozorovat zimní krajinu. Cílem je vyjít na lyžích vybraný kopec a pak sjet dolů.

Stoupáte pomalu. Zapotíte se tak akorát. Nahoře výhledy, fajn pocit z výkonu, těšení se na sjezd :).

Zajímavost na závěr – věděli jste, že tento sport se poprvé dostane na zimní olympijské hry 2026?

Eliška Posekaná, 3. I (text + obrázek)

ZÁBAVA

Vtipy o sportu

Víte, proč nemůže kostra na bungee jumping? Protože na to nemá žaludek. 😊

Přihlásili se 3 ženy do soutěže plavání stylem prsa přes kanál La Manche. Vyhrála brunetka, pár minut po ní dorazila zrzka a asi za hodinu totálně vyčerpaná blondýnka. Když ji zabalili do dek a nalili do ní pár loků kávy, tak se vzpamatovala a povídá: „Nechci si stěžovat, ale mám pocit, že ty zbylé dvě soutěžící používaly ruce!“ 😊

Mladý potápěč je pod vodou a v tom vidí chlápka ve stejné hloubce jako on, ale bez vybavení. Tak se zkusí potopit o 10 metrů hlouběji, ale v té minutě ho chlápek dohoní. Tak mladíček vytáhne tabuli a napíše: „Jak je možné, že se potápíte tak hluboko bez vybavení?“ Chlápík mu pod otázku odepíše: „Já se nepotápím, já se topím!“ 😊

Jakub Mikula, 3. J (zdroj: Vtipy pro děti)

Luštíme ve volném čase

Přijde zamaskovaný muž (TAJENKA) a recepční mu říká: „Je mi líto, ale maškarní ples je o tři domy dál.“

ARZENÁL, AZALKA,
BRAZÍLIE, CVALY, CVOCI,
FENYKL, FRANCOVKA,
FRGÁL, IZRAEL, KLUBKO,
KRAUL, KRVAVÝ, MICHAEL,
MYLNÝ, NANUK,
NEZAPLACENÝ, OBŽALOBA,
OČEKÁVAT, OSMÁK, PIZZA,
PLYNATOST, PRANOSTIKA,
PŘESNOST, REAKCE,
REKORD, SÉRUM,
SOUMĚRNOST

Víte, kolik udělá Chuck Norris kliků? (TAJENKA)!

ASIAKKA, BIATLONISTKA,
DENTISTA, EMOCE, FLASTR,
HALIT, CHAMTIVEC, KOSIT,
LEONA, MASÁŽ, MOPED,
MOTTO, MRZOUT,
NACHYTAT, NESROVNALOST,
ODOLNOST, PLAST,
PRONIKAT, PROTIVNÝ,
PRSTEN, RIFLE, ŠKROB,
TAHÁK, TÁBOR, TLESK,
TRABLE, TRYSK, UNIVERZITA,
ZAMOTAT

POMŮCKA: BOTIC, DAVLE, ÚPA	TISÍC KILOGRAMŮ	DRAHÝ KÁMEN	POZICE		OZNAČENÍ TERÉNNÍHO AUTA	OSYVATEL TRSKA	JMÉNO PRAŽSKÉHO POTOKA	VAJEČNÁ PLACKA	ŽENSKÉ JMÉNO (17. 9.)
KAMARÁD TIPA				DRUH OPICE					
SLUCHOVÝ ORGÁN				SILNÁ VŮNĚ					
				ŽENSKÉ JMÉNO (8. 4.)					
NALEZENÁ VĚC						NYNÍ PIVO (ZDROB- NĚLE)			
NEJMENŠÍ ČÁSTEČKA HMOTY					NÁSTROJ NA ŘEZÁNÍ DŘEVA ČÍSLO 100				
	OPAK SLOVA ROZKVĚT	TAJENKA SCHŮZE							TO, ONO (ANGL.)
ŘEKA PRAVENÍČI V KRKONO- SÍCH				TĚLESNÁ VÝCHOVA (ZKR.) USAZENINA			THLE TŘEPAT		
PŘEDLOŽKA			ZAJÍKAVÉ MLUVIT SPĚCHÁNÍ						
BIBLICKÝ KORÁB					KLŮN (PVIŽNĚ) ELIŠKA (DOMÁCKY)			OKRAJ LÁTKY	PAPOUŠEK
ČÁST PRAHY						ALICE (DOMÁCKY) ASI (ZASTARALE)			
EDUKARD (DOMÁCKY)				SVĚTELNÝ PAPRSEK					
POPRAVČÍ				DUŠNOST					

Anna Pavcová, 4. G (zdroj: Internet)

PaedDr. Jana Frídlová

školní psycholožka, etopedka

KONZULTAČNÍ HODINY: učitelé
rodice

ÚT 15:00 - 17:00

ST 15:30 - 18:00

neboj se ozvat včas, vždy existuje nějaká cesta